

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **M. D. a spol., pre trestný čin lúpeže** podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 5. februára 2009 v Bratislave dovolania obvinených M. G. a M. D. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. januára 2008, sp. zn. 3 To/102/2007 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolania obvinených M. G. a M. D. **sa odmietajú.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 19. januára 2007, sp. zn. 3 T/68/2006, boli obvinení M. D., M. G. a B. K. v bode 1/ rozsudku uznaní za vinných z trestného činu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 a obžalovaný M. G. v bode 2/ rozsudku z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

bod 1/

obžalovaný M. D., obžalovaný M. G. a obžalovaný B. K.

po predchádzajúcej spoločnej dohode obžalovaný M. G. a obžalovaný B. K. zadovážili imitáciu krátkej strelnej zbrane a naplánovali lúpežné prepadnutie budovy pošty v obci L., ktorú v zmysle dohody mal vykonať obžalovaný M. D. tak, že bezprostredne po vykonaní lúpeže mal odovzdať peniaze obžalovanému M. G. a obžalovanému B. K., ktorí mali v tom čase čakať na cintoríne v obci L. a ďalej mal unikať z miesta lúpeže bez peňazí, pričom dňa

8. augusta 2005 asi o 13:00 hod. spoločne prišli na cintorín v obci L. a následne obžalovaný M. D. v budove P. pod hrozbou použitia imitácie strelnej zbrane prinútil pracovníčku pošty D. P., nar. X., aby mu odovzdala peniaze, ktorá v obave o svoj život mu vydala 35 900 Sk, následne z miesta odišiel a peniaze si medzi sebou M. D., M. G. a B. K. rozdelili v mieste bydliska, čím spôsobili S. škodu vo výške 35 900 Sk,

bod 2/

obžalovaný M. G.

dňa 13. augusta 2005 o 12:10 hod. po tom, ako bol uznesením Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5 Tp 24/2005, vzatý do väzby, ušiel príslušníkom OO PZ Zvolen, ktorí vykonávali jeho eskortu do ÚVV Banská Bystrica tak, že po jeho pripútaní v budove OO PZ Zvolen, ulica Bystrický rad 25, kde čakal na eskortu, si uvoľnil ruky z pút a cez otvorené okno kancelárie na prvom poschodí ušiel a následne sa skrýval na neznámom mieste, pričom bol v čase o 15:00 hod. toho istého dňa zadržaný hliadkou OO PZ Zvolen na sídlisku Zvolen – Západ pri výjazde na diaľnicu do Žiaru nad Hronom a eskortovaný do ÚVV v Banskej Bystrici.

Okresný súd Zvolen za to odsúdil podľa § 234 ods. 2 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 M. D. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní šesť rokov, M. G. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní desať rokov a B. K. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní päť rokov. Obžalovaných M. D. a M. G. zaradil na výkon trestu do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny a obžalovaného B. K. do prvej nápravno výchovnej skupiny. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku účinného do 1. januára 2006 súd poškodenú stranu S., s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Na základe odvolaní obžalovaných Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 30. januára 2007, sp. zn. 3 To/102/2007, rozhodol tak, že odvolania podľa § 319 Tr. poriadku zamietol ako nedôvodné, pretože okresný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým a právnym záverom ohľadom viny obžalovaných a za to im uložil podľa zákona zodpovedajúci a primeraný trest.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal obvinený M. G. ako aj obvinený M. D., obaja prostredníctvom obhajcu JUDr. E. V., samostatné

dovolania z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. poriadku, dovolanie podané v mene M. G. aj z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. poriadku.

V dovolaní obaja obvinení v podstate zhodne tvrdili, že výsledky hlavného pojednávania sa diametrálne líšia od skutkového stavu vysloveného v napadnutom rozsudku. Súd nesprávne označil konanie obvinených ako spolupáchateľov, keď formulovaný skutok obsahuje činnosti, ktoré sa nikdy nestali. Pri vykonávaní dokazovania na hlavnom pojednávaní sa súd zamerlal iba na konfrontáciu dôkazov zadovážených v prípravnom konaní. Obvinení G. a D. však v čase incidentu boli pod vplyvom návykových látok, ktorý robil ich výpovede dôkazne nevierohodnými. V prípade obvineného D., jeho obhajca poukazoval na mentálny profil obvineného, na základe ktorého bolo nepravdepodobné, že mohol naplánovať lúpež, ako sa mu kladie za vinu. V ostatnom obsahu dovolaní obhajca obvinených ďalej konkretizoval skutkové okolnosti konania obvinených a uvádzal jednotlivé nesprávnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa.

Obvinení preto navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu v Banskej Bystrici ako aj napadnutý rozsudok Okresného súdu Zvolen a vec po súhlase generálneho prokurátora vrátil do prípravného konania.

K podaným dovolaniam sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen, ktorý uviedol, že krajský súd nezistil žiadne porušenie ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku zo strany okresného súdu. Považoval rozsudok okresného súdu v spojení v uznesení krajského súdu za správny a zákonný a navrhol preto, aby dovolací súd odmietol dovolania obvinených podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. poriadku) zistil, že dovolania sú prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. poriadku), boli podané oprávnenými osobami, prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. poriadku a § 373 ods. 1 Tr. poriadku), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tieto mimoriadne opravné prostriedky podať (§ 370 ods. 1 Tr. poriadku). Súčasne však zistil, že podané dovolania je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. poriadku (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku upravuje, že dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia možno dospieť k jedinému záveru, a to že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ale nie k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. poriadku.

Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania (obvinený D. § 371 ods. písm. c/, písm. g/, písm. i/ a obvinený G. § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/, písm. j/ Tr. poriadku), hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku.

Z obsahu podaných dovolaní obvinenými G. a D. je celkom zrejmé, že v posudzovanej veci je napadnutá výlučne správnosť skutkových zistení súdov oboch stupňov. Existenciu uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku obvinení videli výlučne v skutkových zisteniach prvostupňového súdu, ktoré považovali za nesprávne, a to aj v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov.

V posudzovanej veci, s poukazom na výklad obsahu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods.1 písm. i/ Tr. poriadku, sú pre dovolací súd rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinení spáchali skutok tak, ako je tento vymedzený v tzv. skutkovej vete rozsudku

Okresného súdu Zvolen z 19. januára 2007, sp. zn. 3T/68/2006, keďže Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obvinených nemenil skutkové zistenia a zamietol odvolania obvinených.

Skutkovému stavu, tak ako bol zistený a popísaný v rozsudku okresného súdu, však zodpovedá právny záver vyjadrený v právnom posúdení skutku obvinených G. a D. ako trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006.

So zreteľom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že dovolacie námietky obvinených stoja mimo zákonného rámca prípustného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/, písm. g/ a písm. j/ Tr. poriadku, a preto nimi uvádzané dovolacie dôvody nie sú dané.

S poukazom na viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na vyššie uvedené závery, pre zjavné nenaplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 Tr. poriadku dovolania obvinených M. G. a M. D. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 5. februára 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová